

Danielin kirja – yhdeksänkymmentäneljä

Profeetallisen viitekehyksen paljastaminen: Armageddoniin johtavien kolminkertaisten valtojen ymmärtäminen

Jeff Pippenger
2024-02-27

William Millerin soveltama profeetallinen viitekehys oli kahden hävittävän vallan rakenne: pakanallinen Rooma, jota seurasi paavillinen Rooma. Future for American soveltama profeetallinen viitekehys on kolmen hävittävän vallan rakenne: pakanallinen Rooma, jota seuraa paavillinen Rooma ja sitten luopio protestanttisuus. Rooman kolme ilmenemismuotoa ovat ne kolme hävittävää valtaa: lohikäärme, peto ja väärä profeetta. Tuo viitekehys tunnistettiin suurelta osin sen vastustuksen kautta, joka kohdistettiin Danielin kirjan yhdennentoista luvun kuuden viimeisen jakeen valoa vastaan; tämä valo avattiin sineteistään lopun aikana vuonna 1989.

Rooman kaksi ensimmäistä ilmenemismuotoa määrittävät nykyisen Rooman, Rooman kolmannen ja viimeisen ilmenemismuodon, profeetallisen kokoonpanon. Nykyinen Rooma ilmaisee viimeisten päivien lopullisen kolmiosaisen vainoavan vallan rakenteen. Tähän läheisesti liittyvät, mutta siitä selvästi eroavat, Babylonin kolme ilmenemismuotoa. Ensimmäinen oli Nimrodin Baabel. Toinen oli Nebukadnessarin ja Belsassarin Babylon. Yhdessä nämä kaksi profeetallista todistajaa määrittävät nykyisen Babylonin profeetalliset tuntomerkit. Vaikka nykyinen Rooma ja nykyinen Babylon ovat yhdellä tasolla sama kokonaisuus, Babylonin kolme ilmenemismuotoa osoittavat Babylonin lopullisen kukistumisen ja synnin ihmisen ylimielisyyden.

Babylonin kukistuminen on laaja ja täsmällinen aihe Raamatun profetiassa, samoin kuin Rooman paavin ylimielisyys. Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa yksi niistä enkeleistä, jotka vuodattavat seitsemän viimeistä vitsausta, tulee nimenomaisesti osoittamaan Babylonin tuomion, mikä on toinen ilmaus sen kukistumiselle.

Ja yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle sanoen: Tule tänne; minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä; hänen kanssaan maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta, ja hänen haureutensa viinistä maan asukkaat ovat juopuneet. Ja hän vei minut hengessä erämaahan; ja minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä, joka oli täynnä pilkkaavia nimiä ja jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. Ilmestys 17:1–3.

Enkelin tehtävä on näyttää Johannekselle sen naisen tuomio, jonka otsaan on kirjoitettu: ”MYSTEERI, BABYLON”.

Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaiseen ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, ja hänellä oli kädessään kultainen malja, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa saastaisuutta. Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi: SALAISUUS, SUURI BABYLON, PORTTOJEN JA MAAN KAUHISTUSTEN ÄITI. Ja minä näin naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen marttyyrien verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti

ihmettelin. Ilmestys 17:4–6.

Geopoliittista koneistoa, jota paavius käyttää viimeisinä päivinä vainotakseen niitä, joita se katsoo harhaoppisiksi, kuvataan ”helakanpunaisena petona, täynnä pilkan nimiä, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea”. Se, että hän istuu pedon selässä, osoittaa hänen hallitsevan petoa, niin kuin ratsastaja hallitsee hevosta.

Ja se nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaita. Ilmestys 17:8.

”helakanpunainen peto, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea”, on nykyajan Rooma, ja se edustaa sitä geopoliittista rakennetta, jota nainen käyttää vainotessaan Jumalan uskollisia viimeisinä päivinä. Nainen on nykyajan Babylon, se suuri kaupunki, joka harjoittaa haureutta ja hallitsee maan kuninkaita. Babylonin kaksi ensimmäistä ilmenemismuotoa, joita edustavat Baabel Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvussa yksitoista sekä Babylon Danielin kirjan luvuissa neljä ja viisi, kuvaavat nykyajan Babylonin ylpeyttä ja lankeemusta viimeisinä päivinä. Nainen, joka tuomitaan Ilmestyskirjan luvussa seitsemäntoista, on nykyajan Babylon, ja peto, jota hän hallitsee, on nykyajan Rooma. Hän on harjoittanut haureutta kuninkaiden kanssa, ja yhdessä he ovat yksi liha.

Sentähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liityköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi. 1. Moos. 2:24.

Vaikka ne ovat yhtä, tietyt nykyisen Rooman ja nykyisen Babylonin profeettalliset piirteet erotetaan Jumalan sanassa toisistaan. Kertomus nykyisestä Babylonista, sellaisena kuin se on vahvistettu Baabelin ja Babylonin kahden todistajan kautta, kertoo sen ylimielisyydestä ja sen lopullisesta kukistumisesta. Danielin kirjan yhdestoista luvun kuudessa viimeisessä jakeessa pohjoisen kuningasta käytetään paaviuden vertauskuvana. Rooman paavi on saatanan maallinen edustaja.

”Maallisten etujen ja kunnian turvaamiseksi kirkko johdatettiin tavoittelemaan maan mahtavien suosiota ja tukea; ja näin hylättyään Kristuksen se taivutettiin osoittamaan uskollisuutta Saatanan edustajalle — Rooman piispalle.” Suuri taistelu, 50.

Saatana halusi olla Jumala, ja hänen pyrkimyksensä oli vallata Jumalan poliittinen ja uskonnollinen valtaistuin.

Kuinka oletkaan pudonnut taivaasta, sinä kointähti, aamuruskon poika! Kuinka sinut onkaan syösty maahan, sinut, joka kukistit kansakunnat! Sillä sinä sanoit sydämessäsi: Minä nousen taivaaseen, minä korotan valtaistuimeni Jumalan tähtien yläpuolelle; minä istun myös seurakunnan vuorelle, pohjolan perille saakka; minä nousen pilvien kukkuloiden yläpuolelle, minä olen Korkeimman vertainen. Jesaja 14:12–14.

Saatana halusi korottaa valtaistuimensa (joka on kuninkaallisen hallitusvallan vertauskuva) ”Jumalan tähtien yläpuolelle”. Jumalan tähdet ovat enkelit, ja ne edustavat Jumalan hallituksen koneistoa. Saatana halusi ”myös” istua ”seurakunnan vuorella, pohjoisen perillä”. Seurakunta on Kirkko, ja se sijaitsee Jerusalemissa, joka on pohjoisen perillä. Istua valtaistuimella ”pohjoisen perillä” merkitsee olla pohjoisen kuningas. Kristus on todellinen Pohjan Kuningas, joka on myös Jumalan hallituksen Kuningas. Saatana halusi ”olla Korkeimman kaltainen”.

Laulu ja psalmi korahilaisten lapsille. Suuri on Herra ja ylen ylistettävä meidän Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellansa. Kaunis kohoavuudessaan, koko maan ilo, on Siionin vuori, pohjoisen sivuilla, suuren Kuninkaan kaupunki. Jumala tunnetaan sen palatseissa turvaksi. Psalmi 48:1–3.

Saatanan maallinen edustaja on Rooman piispa (paavi). Danielin kirjan yhdentoista luvun kuudessa viimeisessä jakeessa kuvataan Rooman paavin lopullinen nousu ja lankeemus, ja siellä paavi esitetään pohjoisen kuninkaana. Hän on katolisen kirkon pää, ja sana ”katolinen” merkitsee yleismaailmallista. Jotta Saatana voisi väärentää Kristuksen kaksi valtaistuinta (poliittisen ja uskonnollisen), Saatana loi katolisen kirkon sitä tarkoitusta varten, että hänellä olisi maailmanlaajuinen uskonnollinen järjestelmä, kun hän viimeisinä päivinä aloittaa Kristuksen henkilöllisyyden omaksuvan esiintymisensä.

Tämä pakanuuden ja kristinuskon välinen kompromissi johti sen kehittymiseen, jota profetiassa ennustetaan ”synnin ihmiseksi”, joka asettuu Jumalaa vastaan ja korottaa itsensä Jumalan yläpuolelle. Tuo jättiläismäinen väärän uskonnon järjestelmä on Saatanan voiman mestariteos — muistomerkki hänen pyrkimyksistään asettua valtaistuimelle hallitsemaan maata oman tahtonsa mukaisesti.” Suuri taistelu, 50.

Saatanan rakensi maailmanlaajuisen uskonnollisen järjestelmän ja myös maailmanlaajuisen poliittisen rakenteen väärennellen ne kaksi vallan valtaistuinta, joilla todellinen pohjoisen kuningas istuu. Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmenen kuningasta, joiden kanssa portto harjoittaa haureutta ja joita hän hallitsee viimeisinä päivinä, edustavat petoa, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja jota hallitsee nainen, jonka otsaan on kirjoitettu BABYLON. Seitsemännessätoista luvussa ne kymmenen kuningasta ”vihaavat porttoa, ja tekevät hänet autioksi ja alastomaksi, ja syövät hänen lihansa, ja polttavat hänet tulella”. Näin hänen tuomionsa kuvataan. Babylonin kolme ilmenemismuotoa osoittavat Babylonin lopullisen lankeemuksen. Rooman kolme ilmenemismuotoa osoittavat sen poliittisen rakenteen, jota hän hallitsee.

Ilmestyskirjan neljännentoista luvun kolmen enkelin sanomat käsittelevät nykyajan Babylonin lopullista kukistumista, samoin kuin Danielin kirjan yhdestoista luku, jakeet neljäkymmentäneljä ja neljäkymmentäviisi. Hänen lopulliseen kukistumiseensa viitataan Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa, mutta sitä käsitellään vielä täsmällisemmin kahdeksannessätoista luvussa. Danielin kirjan yhdestoista luku esittää nykyajan Babylonin lopullisen kukistumisen, ja tämä esitys on yhdistettävä, rivi rivin päälle, neljännentoista luvun kolmen enkelin havainnollistukseen sekä seitsemännentoista ja kahdeksannessätoista luvun kuvaukseen lopullisesta kukistumisesta. Danielin kirjan yhdennessätoista luvussa nykyajan Babylonin lopullinen kukistuminen tunnistetaan tapahtuvaksi silloin, kun se ei saa apua.

Ja hän pystyttää palatsinsa teltat merten välille ihanaan pyhään vuoreen; mutta hän tulee loppuunsa, eikä kukaan häntä auta. Daniel 11:45.

Seuraavassa jakeessa Miikael nousee, ja ihmiskunnan koetus aika päättyy. Jae alkaa sanoilla: ”Ja siihen aikaan.” Kun nykyaikainen Babylon lankeaa, ihmiskunnan koetus aika päättyy, ja se kuolee

yksin. Kolmas enkeli osoittaa koetusajan päättymisen, koska se osoittaa, että maailma on jakautunut kahteen ihmisluokkaan: niihin, joilla on pedon merkki, ja niihin, joilla on Jumalan sinetti. Siihen aikaan Jumalan viha vuodatetaan nykyaikaisen Babylonin päälle ja niiden päälle, jotka ovat ottaneet vastaan sen vallan merkin.

Ja kolmas enkeli seurasi heitä ja sanoi suurella äänellä: Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan; ja häntä vaivataan tulella ja tulikivellä pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. Ja heidän vaivansa savu nousee aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin. Tässä on pyhien kärsivällisyys; tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon. Ilmestys 14:9–12.

Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa suuren porton tuomio esitetään vaiheittaisena tuomiona, joka alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä, jolloin toinen ääni kutsuu Jumalan toisen lauman ulos Babylonista. Jaeseen kaksikymmentäyksi tultaessa koetusaika on päättynyt; näin osoitetaan, että ajanjakso pian tulevasta sunnuntailaista Yhdysvalloissa siihen asti, kun Miikael nousee, on se ajanjakso, jonka kuluessa nykyajan Babylonin tuomio toteutetaan suuren vainon aikana.

Ja väkevä enkeli otti kiven, suuren myllynkiven kaltaisen, ja heitti sen mereen sanoen: Näin heitetään väkivallalla maahan se suuri kaupunki Babylon, eikä sitä enää milloinkaan löydetä. Ja kanteleensoittajien ja laulajien ja huilunsoittajien ja pasuunansoittajien ääntä ei enää milloinkaan kuulla sinussa; eikä sinusta enää milloinkaan löydetä ketään käsityöläistä, olkoon hänen ammattinsa mikä tahansa; eikä myllyn ääntä enää milloinkaan kuulla sinussa; eikä lampun valo enää milloinkaan loista sinussa; eikä yljän ja morsiamen ääntä enää milloinkaan kuulla sinussa; sillä sinun kauppiaasi olivat maan mahtavat; sillä sinun noituudellasi eksytettiin kaikki kansat. Ja hänessä havaittiin profeettojen ja pyhien veri sekä kaikkien niiden veri, jotka oli tapettu maan päällä. Ilmestys 18:21–24.

Kiven heittäminen alas, soittajien ja työntekijöiden vaijentaminen, kynttilän sammuttaminen sekä morsiamen ja sulhasen äänten vaijentaminen ovat kaikki Vanhasta testamentista otettuja ilmauksia, jotka kuvaavat armonajan päättymistä.

Kun Danielin yhdestoista luku asetetaan profeetallisesti Ilmestyskirjan lukujen kolmetoista ja neljätoista päälle, ja sitten nämä kaksi jaksoa asetetaan Ilmestyskirjan lukujen seitsemätoista ja kahdeksantoista päälle, havaitsemme kolme profetian linjaa, jotka muiden totuuksien ohella kuvaavat nykyajan Babylonin lopullista kukistumista. Kukin näistä kolmesta linjasta edustaa yhtä niistä kolminkertaisista voimista, jotka johtavat maailman Harmagedoniin. Danielin yhdestoista luku yksilöi pedon (paaviuden). Ilmestyskirjan luvut kolmetoista ja neljätoista esittävät saman historian, mutta väärän profetan (Yhdysvaltojen) näkökulmasta. Ilmestyskirjan luvut seitsemätoista ja kahdeksantoista yksilöivät saman profeetallisen linjan, mutta siinä esitetty historia keskittyy lohikäärmeeseen (Yhdistyneisiin kansakuntiin).

Kukin kolmesta linjasta alkaa lopun aikana vuonna 1798. Danielin kirjan yhdestoista luku, neljäskymmenes jae, alkaa sanoilla: ”Ja lopun aikana.” Jakeen alussa oleva ”lopun aika” on vuosi 1798, ja kun jae täyttyi vuonna 1989, sekin oli ”lopun aikaa”, sillä Jeesus havainnollistaa loppua alulla, kun Hän tahtoo asettaa allekirjoituksensa tärkeän tosiasian vahvistukseksi. Sisar White ilmoittaa meille, että myös Ilmestyskirjan kolmastoista luku alkaa vuonna 1798.

"Ja kun paavius, voimastaan riistettynä, pakotettiin luopumaan vainosta, Johannes näki uuden vallan nousevan toistamaan lohikäärmeen ääntä ja jatkamaan samaa julmaa ja jumalanpilkkavaa työtä. Tämä valta, viimeinen niistä, jotka käyvät sotaa seurakuntaa ja Jumalan lakia vastaan, kuvattiin karitsan kaltaisin sarvin varustetulla pedolla." Signs of the Times, November 1, 1899.

Profetian linja, joka alkaa Danielin kirjan yhdestoista luvun neljännestäkymmenennestä jakeesta vuonna 1798, jatkuu siihen asti, kun ihmiskunnan koetusaika päättyy ja Miikael nousee. Profetian linja, joka alkaa vuonna 1798, ”kun paavius, voimastaan riistettynä, pakotettiin luopumaan vainosta”, päättyy siihen, että Jumalan viha vuodatetaan niiden päälle, jotka ovat vastaanottaneet paavillisen vallan ”merkin”. Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa, kun enkeli tulee Johanneksen luo näyttämään hänelle paavillisen porton tuomion, Johannes viedään aivan ”erämaan” loppuun, joka kuvaa vuosien 538–1798 historiaa. Hengellisesti vuoteen 1798 sijoitettuna Johannes kirjaa muistiin nykyisen Babylonin tuomion, joka alkaa Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun toisesta äänestä, joka ilmoittaa, että paavius on täyttänyt koetusaikansa maljan, ja sen tuomio jatkuu sitten siihen asti, kun koetusaika päättyy ja myllynkivi heitetään mereen.

Rivi riviltä nämä kolme riviä osoittavat nykyisen Babylonin lopullisen lankeemuksen, hänen, joka on harjoittanut haureutta nykyisen Rooman kuninkaiden kanssa. Daniel 11 todistaa paaviudesta, jota edustaa pohjoisen kuningas. Ilmestyskirja 13 ja 14 todistavat väärästä profeetasta, ja luvut 17 ja 18 todistavat lohikäärmeen (kymmenen kuninkaan) roolista. Future for American käyttämä profeetallinen viitekehys perustuu niihin kolmeen valtaan, jotka johtavat maailman Harmagedoniin.

Baabelin ja Babylonin kaksi todistajaa osoittavat nykyaikaisen Babylonin profeetalliset tunnusmerkit. Nämä kaksi todistajaa puhuvat paavillisesta johtajasta, joka tunnustautuu kristityksi, istuutuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. Nämä kaksi todistajaa osoittavat myös hänen lopullisen lankeemuksensa. Paavin itsensä korottaminen ja lopullinen lankeemus, sellaisina kuin ne esitetään Babylonin kolmessa ilmentymässä, muodostavat profeetallisen historian näyn.

Ja niinä aikoina monet nousevat etelän kuningasta vastaan; myös sinun kansasi väkivaltaiset korottavat itsensä vahvistaakseen näyn, mutta he lankeavat. Daniel 11:14.

Jatkamme Babylonin kolmen ilmenemismuodon tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ettekä saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Kostakaa hänelle niin kuin hän on teille kostanut, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan;

siihen maljaan, jonka hän on täyttänyt, täyttäkää hänelle kaksin verroin. Niin paljon kuin hän on itseään kirkastanut ja hekumoissa elänyt, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Sillä hän sanoo sydämessään: 'Minä istun kuningattarena enkä ole leski, enkä ole surua näkevä.' Sen tähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja murhe ja nälkä, ja hän joutuu tulessa täydellisesti poltetuksi; sillä väkevä on Herra Jumala, joka hänet tuomitsee." Ilmestys 18:4–8.